Folclorul muzical românesc în mediul cultural german: strategii de promovare

Konstantin PAWLJUK

Descoperire, culegere, cercetare sunt trei cuvinte-reper care marchează calea cunoaşterii folclorului, a culturii folclorice care a existat şi s-a modelat alături de ceea ce înţelegem prin noţiunea de „cultură" în sens larg. Folosirea trecutului – ca timp verbal – în contextul anterior, ar putea sugera faptul că ne ocupăm de o cultură care şi-a încheiat misiunea atât în culturile naţionale, cât şi în cele universale. Lucrurile nu stau însă aşa: cu riscul de a supraevalua existenţa şi rolul culturii populare în spiritualitatea omului din noul mileniu, putem vorbi de folclorul etern, folclor ale cărui începuturi sunt departe de a coincide cu momentele de descoperire, de trezire a interesului faţă de el.

Pentru cel care deţine minime cunoştinţe de istorie a folclorului românesc pare banal că un popor, ce are un folclor muzical atât de vechi şi atât de neobişnuit, a putut să-şi facă apariţia pe scena „civilizaţiei muzicale" europene abia la sfârşitul sec. al XIX-lea – începutul sec. al XX-lea. Totuşi, dacă ar fi să amintim anumite evenimente din istoria poporului moldovenesc, să analizăm condiţiile vieţii sociale, sau mai bine-zis social-politice, atunci situaţia este evidentă.

Izvoarele acestei culturi vin din cele mai vechi timpuri. Odată cu formarea şi dezvoltarea limbii a început să se dezvolte şi arta muzicii populare. Născută în inima poporului, muzica folclorică s-a contopit cu felul lui de a fi, a devenit o parte din viaţa lui de zi cu zi. Folclorul muzical – ca mod special de oglindire a vieţii, de exprimare a stării de suflet şi de spirit, este prezentat de numeroasele cântece, dansuri, instrumente etc., create şi păstrate de popor pe parcursul mai multor secole. E asemenea unei cronici orale, ce se caracterizează prin originalitatea formelor şi printr-un puternic colorit naţional. Acest lucru se reflectă mai ales în doine – care cuprind în sine o gamă largă de imagini şi de subiecte artistice, lirice, dramatice şi epice.

Folclorul este componenta principală a moştenirii culturale, purtătorul specificului naţional. Este un izvor nesecat pentru dezvoltarea artei progresive. Renumiţi scriitori, ca C. Negruzzi, V. Alecsandri, A. Russo apreciau folclorul drept o „moştenire naţională", iar marele scriitor M. Eminescu privea folclorul ca pe o exprimare „psihologică" a poporului. Putem susţine cu certitudine că folclorul este o parte integrantă a limbajului cultural-artistic al fiecărui popor.

Rezultatul inevitabil al formării culturii muzicale a fost apariţia şi dezvoltarea continuă a diverselor relaţii referitoare la cultura muzicii europene, influenţa acesteia din urmă resimţindu-se, deosebit de intens, în diferite etape de dezvoltare istorică.

Destrămarea Uniunii Sovietice a devenit un eveniment epocal pentru multe popoare – a început o nouă perioadă în dezvoltarea lor istorică: obţinerea unei politici de sine stătătoare şi formarea statelor independente. Acum are loc procesul de democratizare a întregii societăţi.

Apariţia noilor forme de comunicare socială, economică şi culturală au adus tinerele state la nivelul reglării relaţiilor politice şi culturale cu statele europene. Aceasta şi-a

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

găsit reflecţia în schimbul de informaţii, care oglindeşte diversele aspecte ale vieţii sociale, şi în naşterea unui interes sporit al ţărilor europene pentru statele independente, nou formate.

Acum, când în întreaga lume structurile social-politice se modifică radical, în corespondenţă cu apariţia noilor transformări de ordin istoric, social şi politic, are loc schimbarea viziunii asupra importanţei valorilor spirituale. Se are în vedere procesul de *globalizare*, care a atins toate aspectele vieţii social-culturale ale oricărui popor. Şi, dacă vorbim despre folclorul muzical ca despre un fundament pe care se sprijină întreaga cultură spirituală a poporului, atunci scopul primordial al organizaţiilor statale şi sociale, rolul lor în păstrarea tezaurului naţional, este cel de a consolida poziţiile obţinute de arta folclorică pe o cale atât de lungă şi de anevoioasă, mai precis, de a continua lupta împotriva diletantismului, împotriva viziunilor greşite ale unor oameni de artă (în speţă muzicieni), potrivit cărora folclorul muzical s-ar fi creat foarte uşor şi nu ar fi necesitat o pregătire minuţioasă. Spre marele nostru regret, mulţi funcţionari de la conducere, care răspund de problemele culturii, nu vor să înţeleagă un simplu adevăr: cel care contribuie la păstrarea, dezvoltarea şi, nu în ultimul rând, la răspândirea folclorului popular în afara hotarelor naţionale aduce un aport valoros la păstrarea integrităţii naţiunii.

Timpul şi volumul lucrării nu ne permite să enumerăm toate numele cunoscute şi meritele lor la dezvoltarea popularităţii artei naţionale, dar unul dintre ele nu poate fi trecut cu vederea, anume cel al legendarei cântăreţe Maria Tănase, care a avut o contribuţie preţioasă în popularizarea folclorului muzical, prin numeroasele turnee efectuate în diferitele ţări ale lumii. Amintim, în acest sens, înregistrarea, la Paris, a cântecelor folclorice româneşti în limba franceză (un exemplu: *Doina din Dolj*). După un succes remarcabil pe scena Teatrului Tacsim din Istanbul, Maria Tănase a interpretat de nenumărate ori cântece populare româneşti la radioul turcesc din Ankara. În anul 1939, sub acompaniamentul tarafului condus de Fănică Luca şi al orchestrei dirijate de faimosul Grigoraş Dinicu, Maria Tănase interpreta cântecele populare româneşti la expoziţia internaţională din New York. A concertat în prezenţa preşedintelui american H. C. Hoover, a scriitorului francez A. Gide, a violoniştilor Yehudi Menuhin şi Jascha Heifetz, a sculptorului C. Brâncuşi, a compozitorului George Enescu şi a multor alte personalităţi. Cel mai important este că Maria Tănase, înzestrată cu un talentul ieşit din comun, a reuşit să cucerească nu numai inimile compatrioţilor din România, ci şi un grandios auditoriu peste hotarele ţării, semnând una dintre cele mai luminoase pagini din istoria dezvoltării şi răspândirii muzicii folclorice româneşti.

Formele tradiţionale de organizare a concertelor de muzică folclorică nu corespund în totalitate cerinţelor publicului contemporan. În ziua de astăzi nu este suficient să ieşi pe scenă şi să interpretezi conştiincios anumite cântece, muzică instrumentală sau dansuri. Publicul este mereu în aşteptarea a ceva nou, incitant, el dorind să fie implicat activ în spectacol.

La 28 februarie 2006, în oraşul Berlin *(Kultubrauerei)* a avut loc un concert care s-a desfăşurat într-un mod original, stârnind admiraţia publicului. Mai întâi de toate ar trebui să menţionăm că în Moldova, între oraşele Iaşi şi Roman, se află sătuleţul **Zece Prăjini**, locuit în mare parte de ţigani. Locuitorii acestui sat sunt preocupaţi de muzică din copilărie. Revenind, precizăm că pe scena berlineză a evoluat orchestra ţigănească de suflători *Fanfara Ciocârlia*, din satul Zece Prăjini. Concertul a fost extraordinar de bine gândit: în deschidere s-a interpretat muzică populară românească, în ritm modern,

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

cu inflexiuni specific balcanice. Sonorizarea a ajutat la „încălzirea" publicului, astfel încât, atunci când pe scenă a răsunat ritmul înflăcărat al unei hore, interpretate de *Fanfara Ciocârlia* (două basuri, doi altişti, doi tenori), întreaga mulţime prezentă a început să se mişte în ritmul muzicii. După horă a urmat o sârbă, apoi o bătută, o doină, fiecare interpretare smulgând ropote de aplauze. Popularitatea acestei orchestre a crescut cu fiecare turneu pe care l-a făcut, după susţinerea concertului la Berlin, în ţările europene. Destinul *Fanfarei Ciocârlia* a devenit subiectul a două filme, iar 12 muzicanţi ai orchestrei au înregistrat o mare parte din muzica filmului german *Gegen die Wand*.

O trăsătură caracteristică a perioadei moderne a devenit promovarea activităţilor organizaţiilor sociale. Fiind, potrivit statutului lor, mult mai mobile şi mai eficiente decât organizaţiile statale, în rezolvarea diverselor probleme de ordin organizatoric, organizaţiile sociale devin un intermediar activ în stabilirea unui dialog cultural dintre popoare. Drept model, în acest sens, menţionăm relaţiile culturale stabilite între Germania şi Republica Moldova, care, datorită iniţiativelor societăţii culturale germane *Kulturverein Moldova e.V.,* s-au întărit vizibil în ultimii ani.

Preocuparea majoră a organizaţiei *Kulturverein Moldova e.V.* o constituie restabilirea relaţiilor culturale care au existat între aceste două popoare pe parcursul întregii istorii. Doar printr-un proces în care schimbul intercultural dintre popoare să joace un rol predominant se poate ajunge la o înţelegere reciprocă şi doar printr-un efort comun se pot crea condiţiile necesare unei integrări reuşite în Comunitatea Europeană. „*Prin artă – spre o înţelegere reciprocă dintre popoare. Printr-o înţelegere reciprocă dintre popoare – spre integrarea europeană"*- acesta a devenit motto-ul organizaţiei germane.

Diferitele manifestări folclorice pe scenele unor oraşe ale Germaniei, cum ar fi Berlin, Frankfurt am Main, Bonn, Hanover, Schluehtern, Schwerin etc., au permis publicului german să ia contact nemijlocit cu valorile culturii noastre populare: să audă instrumentele populare, să vadă îmbrăcămintea naţională, să simtă coloritul şi melodicitatea limbii române. Acesta a îndrăgit interpreţii şi pentru voioşia tinerească, pentru temperament, sinceritate şi optimism.

Măiestria şi profesionalismul interpretării muzicii populare la diferite instrumente populare (Iulian Puşca – nai, Simion Gronic – fluier, ocarină, caval, Igor Tofan – clarinet, Silvia Ambros – vioară, Veceaslav Ştefaneţ – vioară, Vladimir Duminica – ţambal, Nicolae Panainte – contrabas, Andrei Donţu – nai, Dorin Buldumea – clarinet, Mihai Trestian – ţambal, Vitalie Cebanu – nai, Simion Baranovschi – clarinet, ocarină, caval, fluier, Stanislav Nicolau – vioară, Sorin Rusu – ţambal, Veceaslav Zmeu – nai, Oxana Lavric – vioară, Dumitru Grosu – vioară, Ion Talambuţă – acordeon), precum şi prezentarea unui bogat repertoriu vocalic, în diferite oraşe ale Germaniei, în interpretarea Anei Dabija – vocal / folclor, Marinei Filipovici – cobză, vocal / folclor, Georgetei Burlacu – vocal / folclor, Nataliţei Botnaru – vocal / folclor şi multor altor interprete, a fost un eveniment strălucitor şi de neuitat.

La aceste concerte au fost prezentate, pe larg, genurile muzicii populare. Bogăţia, simplitatea şi expresivitatea imaginilor artistice din creaţiile muzicii populare exprimă diversitatea sentimentelor şi stărilor sufleteşti, pe care publicul german a reuşit să le perceapă.

În articolul *Cultura ca modalitate a integrităţii*, publicat în revista germană „Gelnhäuser Neue Zeitung", se menţionează că portul naţional, în special costumele

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

femeilor, prezintă în sine o informaţie suplimentară, oferind spectatorului german posibilitatea de a cunoaşte bogăţia şi diversitatea pitorească a folclorului naţional.

Un impact plăcut asupra ascultătorilor germani l-a avut interpretarea de către artiştii moldoveni a aşa-numitelor „strigături", un element caracteristic al muzicii populare, care a uimit prin originalitate şi prin caracterul neobişnuit. Dintre instrumentele muzicale, cel mai agreat a fost naiul.

Lirica pătrunzătoare şi caldă, pe de o parte, şi plină de dramatism, pe de altă parte, muzicalitatea sufletească, îndrăzneala irezistibilă şi furtunoasă, toate acestea aveau nevoie de mijloace tot atât de diverse pentru realizarea lor artistică, care să poată întruni elasticitatea, pitorescul şi voiciunea. Naiul, alături de vioară, ocupă un loc de frunte în viaţa cotidiană a poporului atât la sat, cât şi la oraş (mai târziu), deoarece acest instrument muzical corespunde cum nu se poate mai bine lumii lui spirituale şi cerinţelor artistice ale acestuia. În perioada dintre cele două războaie mondiale, naiul, ca instrument muzical, dispare. În 1949, guvernul României a înfiinţat institutul de folclor, al cărui scop era păstrarea şi dezvoltarea tradiţiilor folclorice. Primul profesor în clasamentul de studiere a interpretării la nai a fost Luca Fanică. Născut în sânul poporului, acest instrument s-a împletit organic cu moravurile şi obiceiurile acestuia, a devenit un însoţitor inalienabil al vieţii de zi cu zi.

Muzica populară instrumentală îmbină organic melodicitatea profundă a cântecelor populare cu strălucirea vie a dansului popular. Fiecare concert organizat de societatea culturală germană *Kulturverein Moldova e.V.* se încheie, în mod tradiţional, cu dansurile naţionale româneşti (hora, sârba, perinița), în interpretarea cărora publicul german este implicat activ. Dansul comun se caracterizează prin specificul său social, deoarece prin dans are loc schimbul nemijlocit de informaţii culturale dintre interpreţi şi acest eveniment rămâne o amintire durabilă pentru participanţi.

Încercând să atragă un număr mult mai mare de spectatori, după criteriul vârstei, asociaţia *Kulturverein Moldova e.V.* organizează diferite concerte în şcoli, biserici, case pentru bătrâni. O tradiţie a devenit participarea interpreţilor din Moldova la concertele organizate la casa pentru bătrâni din Berlin „Paritätisches Seniorenwohnen am Rosengarten" şi „Seniorenheim Mehrholz", unde muzica populară moldovenească găseşte întotdeauna un ascultător recunoscător.

Este important să menţionăm că societatea culturală *Kulturverein Moldova e.V* acordă o atenţie deosebită cultivării gustului elevilor germani pentru cultura altor popoare, familiarizării acestora cu izvoarele muzicale, cu viaţa spirituală a altor naţiuni. La organizarea concertelor de acest gen, artiştii moldoveni acordă o atenţie deosebită alcătuirii programelor muzicale, ţinând cont de vârsta copiilor şi de pregătirea lor muzicală. În timpul desfăşurării concertului, elevii primesc informaţii detaliate despre instrumentele populare moldoveneşti, iar, la finele concertului, au posibilitatea de a proba instrumentele care le-au stârnit curiozitatea.

Ziarul german „Main-Kinzig-Bote", în articolul *Osteuropäische Klänge mit Seele und Rhythmus* sublinia importanţa acestor manifestări culturale în cadrul sistemului de învăţământ al şcolilor europene. Într-un interviu, directorul şcolii de cultură generală *Am Sandhaus* din Berlin, Herrmann Brock, menţiona necesitatea organizării susţinute a unor astfel de întruniri*: „Răspândirea şi consolidarea relaţiilor culturale dintre Moldova şi Germania va ajuta aceste popoare să distrugă stereotipul psihologic al relaţiilor, format în anumite etape de dezvoltare istorică, ele demonstrând necesitatea şi*

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

actualitatea creării unor astfel de organizaţii culturale, care sunt nişte călăuze ale ideilor de [...] prietenie, înţelegere reciprocă şi pace". Organizaţia germană *Kulturverein Moldova e.V.* acordă o atenţie sporită faptului că tânăra generaţie este viitorul oricărei ţări şi consideră educaţia muzicală drept un factor decisiv în formarea unei personalităţi morale.

Este important să subliniem că diversele manifestări culturale, organizate de societatea *Kulturverein Moldova e.V.*, au găsit întotdeauna ecou atât în presa moldovenească, cât şi în presa germană. Un exemplu elocvent în acest sens ni-l oferă ziarul german „Kinzigtal Nachrichten", din anul 2002, în care un critic muzical german, descriind sub o lumină aparte participarea interpreţilor moldoveni la concertul desfăşurat în oraşul Hanover, a apreciat la un nivel înalt programul folcloric şi potenţialul profesional al soliştilor, numindu-i „cei mai buni soli ai poporului".

În presa oraşului Radevormwald au apărut câteva articole: *Puntea spre Moldova* (*Eine Brücke nach Moldawien*), *Arta care nu cunoaşte hotare* (*Kunst ohne Grenzen*), *Acasă în Europa* (*In Europa zu Hause*). Semnatarii acestor articole scriu despre arta muzicală moldovenească cu o deosebită căldură.

După o serie de concerte susţinute în Schwerin, autorul articolului *Eine Sternstunde der Musik,* apărut în revista „Volkssolidarität", numeşte interpretarea muzicanţilor moldoveni drept „un moment de fericire".

Într-o broşură informaţională, „Bürger und Besucher Information" apar unele afirmaţii ce aparţin membrilor organizaţiei *Kulturverein Moldova e.V.,* Renata şi Manfred Seifert: *„Lăsând la o parte faptul că ştim puţine lucruri despre Moldova, totuşi, sub influenţa muzicii moldave, noi, germanii, am luat decizia de a ne înscrie imediat în rândurile organizaţiei Kulturverein Moldova e.V., pentru ca, printr-un efort comun, să susţinem activitatea organizaţiei în răspândirea artei populare"*.

Toate aceste intervenţii, menţionate mai sus, sunt o dovadă elocventă pentru susţinerea ideii că societatea germană participă cu un interes sporit la crearea unor relaţii durabile între cele două naţiuni şi vorbesc totodată clar despre dorinţa publicului german de a cunoaşte mai bine bogata moştenire folclorică a poporului din arealul dunărean.

Adunarea, conservarea şi arhivarea creaţiilor folclorice muzicale reprezintă un aspect important în păstrarea realizărilor din acest domeniu. Dar, pentru o dezvoltare continuă a acestora şi pentru cultivarea lor în viaţa de toate zilele, este necesar să contribuim la răspândirea folclorului atât pe teritoriul ţării natale, cât şi peste hotarele ei. Acestui proces de răspândire a tradiţiilor folclorice, în special a celor muzicale, îi acordă o atenţie sporită organizaţia germană *Kulturverein Moldova e.V.*. Creşterea faimei muzicii populare, dezvoltarea continuă a spiritualităţii poporului şi a culturii naţionale se poate realiza numai prin susţinerea artiştilor (muzicanţilor) talentaţi, prin propaganda artei populare la diverse festivaluri muzicale naţionale şi internaţionale. Interpretarea creaţiilor folclorice la diferite concursuri naţionale şi internaţionale este obligatorie. Un element important în formarea gustului estetic muzical, în schimbul informaţiilor culturale, în ridicarea nivelului profesional, în studierea tradiţiilor folclorice este organizarea clasei-maestru, a seminarelor ştiinţifico-muzicale şi, totodată, crearea unor proiecte muzical-experimentale.

La prelucrarea programelor corespunzătoare este important să se ţină cont de specificul şi de gradul de dezvoltare al folclorului, să se realizeze un ajutor consultativ şi

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

să se organizeze un schimb între colectivele folclorice locale şi alte colective, similare, ale popoarelor din alte ţări.

Unul dintre obiectivele social-pedagogice principale, pe care trebuie să-l atingă funcţionarii din domeniul culturii şi al artei, cu rol în explicarea importanţei şi valorii spirituale a folclorului, este conlucrarea cu tânăra generaţie. La dezvoltarea şi răspândirea culturii naţional-muzicale contribuie organizarea cursurilor folclorice internaţionale, desfăşurarea întâlnirilor muzical-informaţionale în şcolile de cultură generală, în şcolile medii de învăţământ şi în universităţi.

Nu mai puţin importantă este şi implicarea mass-mediei, prin publicarea de articole cu tematică specifică, prin organizarea unor discuţii televizate sau radiofonice, la care să participe maeştri emeriţi ai artei, instrumentişti, solişti vocali etc., prin difuzarea de emisiuni folclorice ş. a.

Păstrarea şi dezvoltarea continuă a tradiţiilor folclorice, ca factor esenţial al înţelegerii reciproce dintre popoare, are o însemnătate deosebită, mai ales în zilele noastre. Folclorul muzical joacă un rol social important. După funcţia şi specificul său, el este democratic şi multinaţional. Odată cu dezvoltarea rapidă a surselor de comunicaţie, are loc un schimb intens de informaţii culturale. Procesul de globalizare, în care s-a încadrat întreaga lume, poate aduce o nouă formă de „colonizare”, atât în diversele ramuri ale vieţii sociale, cât şi în ramura vieţii spirituale. Integrarea în cultura altor popoare nu trebuie să fie interpretată ca o pierdere a tradiţiilor şi a obiceiurilor naţionale. Din acest motiv, credem noi că trebuie acordată o atenţie deosebită, în timpurile actuale, tradiţiilor folclorice.

Folclorul poate fi comparat cu un „barometru”, care este foarte sensibil la diversele schimbări ce au loc în viaţa socială. După caracterul emoţional şi stilistic, muzica folclorică îşi defineşte apartenenţa naţională, reflectând istoria, moravurile şi cultura poporului. Folclorul muzical contribuie la procesul de reînnoire şi de continuitate a dezvoltării culturii fiecărui popor, reprezentând o modalitate universală de comunicare între popoare, deoarece este o realizare a întregii omeniri.

În urma schimbului cultural din ultimele decenii, publicul de peste hotare a făcut cunoştinţă cu muzica culturii popoarelor din arealul dunărean. Vizibilă este şi pătrunderea folclorului muzical în conştiinţa europeană, care marchează o ieşire a acestuia din hotarele mediului naţional.

Arta muzicii populare trăieşte şi reacţionează sensibil la prezent şi la viitor, iar trecutul istoric o însoţeşte neîntrerupt. O parte componentă a acestui trecut, prezent şi viitor este şi folclorul muzical al poporului moldovenesc. El va exista şi atunci când, din cauza globalizării absolute a lumii, se va crede, poate, că existenţa acestui fel de cultură şi-a pierdut definitiv raţiunea de a fi.

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)

Bibliografie

Arhiva organizaţiei culturale germane *(Kulturverein Moldova e.V.)*.
„Univers muzical", nr. 4, Chişinău, Tipografia Sirius, 2003.
Interviul directorului şcolii din Berlin „Am Sandhaus", dl. *Herrmann Brock,* acordat telecompaniei moldoveneşti ORT 1, septembrie, 2003.
„Gelnhäuser Neue Zeitung", Mittwoch, 15 März 2006, Seite 37.
Berlin-Buch, *Bürger und Besucher Information*, 4 Ausgabe, 2006, Seite 26.
Bergische Morgenpost „Radevormwald", Montag 26. September 2005.
„Volkssolidarität", 01. Jahrgang Nr. 6/Dezember 2005, Seite 14.
„Main-Kinzig-Bote", Mittwoch 20. September, 2000.
„Kinzigtal Nachrichten", 4 September, 2002.
Die deutschen und ihre Nachbarn im Osten, Geschichte und Gegenwart, 2000, R 497, 92 Seiten.

Rumaenische Folksmusik in Deutschsprachige Raum: Formen und Praxis

In diesem Artikel der Autor betont, dass durch die Bewahrung und Weiterentwicklung der musikalischen Folklore, durch den Erhalt von Gebräuche und Sitten des Landes, aber auch das Erlernen und Verstehen kulturellen Erbes anderer Länder, bessere Beziehungen zwischen den Menschen in der heutigen Epoche erreicht werden kann.

Als Beispiel dienen die Aktivitäten der deutschen Kulturorganisation „*Kulturverein Moldova e.V*.", die auf Wiederherstellung und Feststellung der kulturellen Beziehungen gerichtet ist.

Die angegebenen Fakten im Artikel bescheinigen, dass die deutsche Seite Initiative zeigt und mit großem Interesse an ihrer Durchführung teilnimmt.

Die Hauptfolgerung ist das Erlernen, die Bewahrung und Entwicklung der Folklore. Das ist auch eine effektive Methode in der geistigen Erziehung der Jugend.

BDD-V2430 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.108 (2026-11-17 21:49:03 UTC)